

Wiosenne zgrupowania bezkręgowców wodnych Kampinoskiego Parku Narodowego

WSTĘP I CEL

Obszar Puszczy Kampinoskiej jest jednym z najbardziej unikalnych i cennych terenów mokradłowych w Polsce. Charakteryzuje się układem przemianym pasów wydmy i bagien oraz zróżnicowanymi siedliskami.

Zróżnicowanie siedlisk sprzyja bioróżnorodności, jednak teren ten jest zagrożony przez prowadzone w XIX wieku prace melioracyjne, które miały na celu osuszenie bagien. Obniżenie poziomu wód gruntowych stanowi poważne zagrożenie dla różnorodności biologicznej w Kampinoskim Parku Narodowym, a wyniki badań nad fauną bentosową wskazują na spadek bioróżnorodności tego ekosystemu.

Celem pracy jest ocena wartości siedlisk i stopnia ich degradacji na podstawie analizy wiosennych zespołów makrobezkręgowców bentosowych w kanałach Łasica i Kanał Zaborowski w Kampinoskim Parku Narodowym.

METODYKA

Wyznaczono 6 stanowisk:

- **Roztoka** – teren przydrożny, blisko wsi; obecność powalonych drzew, silna roślinność wodna; głębokość: 0,38 m; prędkość prądu: 0,048 m/s.
- **Kanał Zaborowski** – stanowisko łąkowo-leśne, intensywnie porośnięte makrofitami; głębokość: 0,5 m; prędkość prądu: 0,055 m/s.
- **Bieliny** – stanowisko leśne, nasłonecznione, bogate w makrofity; głębokość: 0,9 m; prędkość: 0,08 m/s.
- **Łasica Zamość** – otoczenie leśno-łąkowe, bogate w makrofity, obecność jazu; głębokość: 0,6 m; prędkość: 0,06 m/s.
- **Łasica Władysławów** – teren łąkowy, umiarkowana liczba makrofitów; głębokość: 0,85 m; prędkość: 0,045 m/s.
- **Buda** – stanowisko leśne, nieocienione, bogate w makrofity; głębokość: 0,29 m; prędkość: 0,06 m/s.

Badania przeprowadzono w maju 2022 roku

Próbki pobierano metodą kick sampling z użyciem siatki hydrobiologicznej. Materiał zabezpieczono etanolem (70%) i oznaczono przy użyciu klucza A. Kołodziejczyka i P. Koperskiego – „Bezkręgowce słodkowodne Polski: klucz do oznaczania oraz podstawy biologii i ekologii makrofauny”. Pobrane organizmy oznaczono do możliwie najniższego poziomu.

Zdjęcia stanowisk

WYNIKI I WNIOSKI

Łącznie wykryto **27 rodzin makrobezkręgowców bentosowych** i podgromadę Oligochaeta. Najbogatsze w rodziny stanowiska to punkt badawczy Kanał Zaborowski, w którym stwierdzono 19 rodzin oraz Łasica Zamość, gdzie odnotowano ich 18.

Najliczniej i najczęściej występowały skorupiaki z rodziny **Asellidae**. Były obecne na wszystkich stanowiskach badań (100% frekwencji), liczba osobników w sumie wynosiła 944.

Na wszystkich stanowiskach liczba rodzin **EPT** (ilość rodzin z rzędów Ephemeroptera, Plecoptera i Trichoptera) wynosiła 5 – Baetidae, Caenidae, Nemouridae, Limnephilidae oraz Polycentropodidae.

Badania wykazały, że w porównaniu z innymi obszarami chronionymi fauna denna Kampinoskiego Parku Narodowego jest uboga, z dominacją taksonów ubikwistycznych i ograniczoną obecnością rzadkich oraz wrażliwych taksonów. Może to świadczyć o potencjale ekologicznym badanych cieków, który mógłby wzrosnąć po zaprzestaniu szkodliwych praktyk w zlewni. Mimo ochrony przyrodniczej cieki charakteryzują się niską różnorodnością taksonomiczną, co wynika z licznych czynników antropogenicznych.

